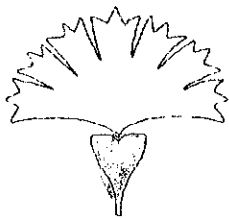

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

αρ. φύλλου 108

Ιανουάριος 2006

Γραφεία : Τζώρτζι 12, 7^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 77,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 e-mail aske@mailbox.gr , ιστοσελίδα www.aske.gr

ΒΑΘΑΙΝΕΙ Η ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΠΑ

Το τελευταίο δίμηνο επιβεβαιώθηκε με τον πιο επώδυνο τρόπο ότι μας κυβερνούν άβουλοι άνθρωποι, χωρίς καμιά διάθεση να αγωνιστούν στοιχειωδώς για τα συμφέροντα της Ελλάδας, χωρίς δυνατότητα καν να διαχειριστούν τα πολιτικά πράγματα. Συναγωνίζονται με τους προκατόχους τους σε επίδειξη υπακοής στα κελεύσματα των Αμερικανών και των Ευρωπαίων προστατών τους. Βεβαίως, οι οικονομικές συμφωνίες με την Κίνα ήταν χρήσιμες και δε στερούνται πολιτικής σημασίας, αλλά η γενική εικόνα είναι, δυστυχώς, εικόνα εξάρτησης και υποτέλειας. Έτσι η ελληνική κοινωνία βυθίζεται σε όλο και χειρότερη ένδεια και κρίση και τα κυριαρχικά δικαιώματα της πατρίδας μας απειλούνται σοβαρά.

Εικόνα διάλυσης στην κυβέρνηση

Ο Έλληνας πρωθυπουργός έχει χάσει τον έλεγχο όχι μόνο της χώρας, αλλά και της κυβέρνησής του. Υπουργοί και άλλοι αξιωματούχοι εξαναγκάζονται σε παραίτηση με ρυθμό πρωτοφανή, κάτω από το βάρος της ανεπάρκειας και των σκανδάλων τους, που προβάλλονται από εσωκομματικούς αντιπάλους και τους πρακτορίσκους των ΜΜΕ, που δε λένε να συμφιλιωθούν με το γεγονός ότι οι φίλοι τους βρίσκονται τώρα στην αντιπολίτευση. Τελευταίο επεισόδιο ήταν η κωμικοτραγική παραίτηση του υφυπουργού Μαργκογιαννάκη. (Το επόμενο θα είναι του κ. Βαληνάκη;) Η εντύπωση που δίνεται είναι ότι το πιο εύκολο πράγμα στην Ελλάδα σήμερα είναι να «παραιτήσεις» έναν υπουργό.

Η προώθηση της Ντόρας

Οι Αμερικανοί δεν αρκούνται πλέον να
(συνέχεια στη σελ.4)

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να μην ξεχνούν τη συνδρομή τους για την ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ και για την οικονομική ενίσχυση του Α.Σ.Κ.Ε..

ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΔΕΚΟ

Η κυβέρνηση της Ν.Δ. άλλαξε το καθεστώς των ΔΕΚΟ, με σκοπό να τις παραδώσει στους ιδιώτες κατά το δυνατόν πιο κερδοφόρες, με βάση τις ντιρεκτίβες της Ε.Ε..

Ισχυρίζεται ότι πρέπει να καταργηθεί η μονιμότητα των υπαλλήλων τους, γιατί τους κάνει αδιάφορους, με συνέπεια να παρέχουν κακές υπηρεσίες.

Ισχυρίζεται ότι οι μισθοί των υπαλλήλων των ΔΕΚΟ είναι υψηλοί και επιβαρύνουν τους πολίτες-καταναλωτές, με δύο τρόπους: α) με τα ακριβά τιμολόγια και β) με το παθητικό που δημιουργούν σε πολλές ΔΕΚΟ, με συνέπεια να πρέπει να χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Οι ισχυρισμοί αυτοί έχουν απήχηση στην κοινή γνώμη. Ας δούμε σε ποιο βαθμό είναι βάσιμοι.

Η μονιμότητα των υπαλλήλων

Η σημερινή κατάσταση στις ΔΕΚΟ δεν είναι ρόδινη. Η κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, αν αρθεί η
(συνέχεια στη σελ.2)

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Στις 25 Ιανουαρίου, ώρα 7.30 μ.μ., στα γραφεία μας θα πραγματοποιηθεί η 3^η «εσπερίδα βιβλιοθήκης», με ιστορικό περιεχόμενο, αφιερωμένη στην τουρκοκρατία, με ειδικές αναφορές στον κοινοτισμό και το ρόλο της Εκκλησίας στην περίοδο αυτή.

Στο διάλειμμα θα κόψουμε την πρωτο-χρονιάτικη πίτα μας.

Στις 15 Φεβρουαρίου, 7.30 μ.μ., θα πραγματοποιηθεί η 4^η «εσπερίδα», με γενική αναφορά στα μεγάλα περιβαλλοντικά προβλήματα και ειδικές αναφορές στο φαινόμενο του θερμοκηπίου και το ρόλο του αυτοκινήτου στη σύγχρονη ζωή.

Στις 15 Μαρτίου, 7.30 μ.μ., θα πραγματοποιηθεί η 5^η «εσπερίδα», με θέμα: πολιτική και λογοτεχνία στον 20^ο αιώνα στην Ελλάδα και ειδικές αναφορές στον Καβάφη και το Ρίτσο.

ΟΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΔΕΚΟ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

μονιμότητα και δοθεί στην εκάστοτε Διοίκηση το διευθυντικό δικαίωμα να προβαίνει σε μεμονωμένες ή ομαδικές απολύσεις, οι υπηρεσίες θα γίνουν ικανοποιητικές. Δηλαδή, υποστηρίζει ότι μόνο το προσωπικό των ΔΕΚΟ ευθύνεται για τις κακές τους υπηρεσίες.

Αλλά απολύσεις προβλέπονταν και μέχρι τώρα, είτε για πειθαρχικά παραπτώματα είτε για υπηρεσιακή ανεπάρκεια, όμως αποφαιζόνταν από υπηρεσιακά συμβούλια και όχι από την εκάστοτε Διοίκηση, που διορίζεται από την κυβέρνηση. Βεβαίως, τα συμβούλια αυτά δε λειτουργούν ουσιαστικά, αλλά την ευθύνη γι' αυτό έχουν πάλι οι διάφορες κυβερνήσεις. Αυτός ο τρόπος κατοχυρώνει την ανεξαρτησία των υπαλλήλων των ΔΕΚΟ από τις διοικήσεις τους και επομένως θωρακίζει τις υπηρεσίες από τις σκοπιμότητες διοικητικών και, κατ' επέκταση, κυβερνητικών χαριστικών αποφάσεων, που θέλουν να τους επιβάλλουν (πίεσεις να εισηγηθούν έργα, προμήθειες κ.λ.π.) και που υπερβαίνουν τα όρια της νομιμότητας.

Αντιθέτως, αν οι υπάλληλοι βρίσκονται υπό το φόβο της απόλυσης από τη Διοίκηση, τότε θα είναι πειθήνια όργανα και έρμαιά της (άρα και της κυβέρνησης), με συνέπεια αφ' ενός οι χαριστικές αποφάσεις υπέρ των ευνοουμένων να φαίνονται ως εισηγήσεις των υπηρεσιών, φυσικά όχι με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον ή τη νομιμότητα, και αφ' ετέρου να εξευτελίζεται η ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Βέβαια, οι διοικήσεις θα μπορούν στη θέση των απολυνομένων να προσλαμβάνουν άλλους, φιλοκυβερνητικούς, ευνοούμενους κ.λ.π.

Για τους λόγους αυτούς το ΑΣΚΕ είναι αντίθετο στην άρση της μονιμότητας, δηλ. αντίθετο στο διευθυντικό δικαίωμα των διοικήσεων να απολύουν.

Οι υψηλοί μισθοί και οι ζημιές των ΔΕΚΟ

Αφήνεται να αιωρείται ότι για τις ζημιές των ΔΕΚΟ δεν έχουν καμμία ευθύνη οι διορισμένες διοικήσεις τους και η εκάστοτε κυβέρνηση, που (εκτός των άλλων) ορίζει και τα τιμολόγια τους.

Πολλές ΔΕΚΟ ήταν παλαιά ιδιωτικές εταιρείες (Ούλεν, Πάουερ κ.λ.π.), που κρατικοποιήθηκαν. Κάποιες συγχωνεύθηκαν (π.χ. η ΕΥΔΑΠ προήλθε από τον Ο.Α.Π. και την Ε.Ε.Υ.). Έτσι μπορεί να υπάρχουν σε μία ΔΕΚΟ πολλά μισθολογικά καθεστώτα, άνισα μεταξύ τους, με τη σύμφωνη γνώμη κυβερνήσεων, διοικήσεων και συνδικαλιστών.

Ο συνδικαλισμός στις ΔΕΚΟ αναπτύχθηκε με τη στήριξη των κομμάτων, κυρίως του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, ως ενδιάμεσος κρίκος τους με τους

εργαζόμενους, και λειτούργησε ως προέκτασή τους, όχι για να διεκδικεί πραγματικά, αλλά για να επιβάλλει την πολιτική τους και να εξυπηρετεί τα κάθε είδους ρουσφέτια τους. Έτσι συνδικαλιστές συνήργησαν, ώστε να υπάρχουν σ' ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων, και όχι σε όλες, όπως πολλοί πιστεύουν, μισθοί πολύ υψηλότεροι από τους αντίστοιχους του ιδιωτικού και του στενού δημόσιου τομέα.

Όμως οι υψηλοί μισθοί δεν είναι ο σημαντικότερος λόγος για τις ζημιές των ΔΕΚΟ. Οι μεγάλες ζημιές οφείλονται στις χαριστικές πράξεις των Διοικήσεων (με κυβερνητικές υποδείξεις) σε προμηθευτές, εργολάβους και «συμβούλους» της λεγόμενης διαπλοκής (π.χ. Κόκκαλης στον ΟΤΕ, Μυτιληναίος στη ΔΕΗ, Μπόμπολας στα έργα των ΔΕΚΟ). Οφείλονται στις προκλητικές αμοιβές και αποζημιώσεις των διαφόρων διορισμένων διοικήσεων, στο υπεράριθμο προσωπικό (κυρίως διοικητικό, ενώ λείπει το τεχνικό), που φόρτωσαν οι εκάστοτε κυβερνήσεις, κυρίως του ΠΑΣΟΚ (το 1995-96 διορίστηκε ένας μεγάλος αριθμός ατόμων με ειδικές ανάγκες στις ΔΕΚΟ για κοινωνικούς λόγους). Επιπλέον ζημιές προκαλούνται, επειδή το Δημόσιο και η Τ.Α. δεν πληρώνουν τις υποχρεώσεις τους εδώ και πολλά χρόνια σε ΔΕΚΟ, με αποτέλεσμα αυτές να προσφεύγουν σε τραπεζικό δανεισμό, αυξάνοντας έτσι τις ζημιές τους.

Με το νομοσχέδιο που ψηφίστηκε προβλέπεται η επιβολή νέων κανονισμών προσωπικού σ' όλες τις ΔΕΚΟ και, αν μία ΔΕΚΟ είναι ζημιογόνα, η κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων (Σ.Σ.) με κυβερνητικές αποφάσεις νομοθετικού περιεχομένου.

Αυτό θα έχει ως άμεση συνέπεια τη μείωση των μισθών, την αλλαγή ωραρίων και ασφαλιστικού, τη διάλυση του συνδικαλισμού και τη διαμόρφωση μιας παθητικής γενιάς προσωπικού, που μετά από κάποια χρόνια θ' αποτελέσει το πρόσχημα για την πλήρη ιδιωτικοποίηση των κερδοφόρων ΔΕΚΟ. Είναι παγκόσμια πρωτοτυπία να ιδιωτικοποιούν τις ΔΕΚΟ και να κρατικοποιούν τους μισθούς του προσωπικού τους.

Έως τώρα τις Σ.Σ. στις ΔΕΚΟ υπέγραφαν οι ομοσπονδίες προσωπικού με τις διοικήσεις τους. Ο ΣΕΒ εμφανίζεται αντίθετος με την κατάργηση των Σ.Σ. στις ΔΕΚΟ, παρ' όλο που ως τώρα δεν έχει καμμία αρμοδιότητα, επειδή εκτιμά ότι με τις ιδιωτικοποιήσεις και την κατάργηση της μονιμότητας το κεφάλαιο που εκπροσωπεί ο ΣΕΒ θα διοικήσει τις ΔΕΚΟ και δεν επιθυμεί κρατική παρέμβαση στη διαμόρφωση των μισθών. Η

ΓΣΕΕ, που επίσης δεν έχει αρμοδιότητα στις Σ.Σ., συμπλέει με το ΣΕΒ, επειδή θέλει να διατηρηθεί ο κομματικός συνδικαλισμός που υπάρχει στις ΔΕΚΟ, η ύπαρξη του οποίου απειλείται με την κατάργηση των Σ.Σ.. Η ΓΣΕΕ στηρίζεται κυρίως στους συνδικαλιστές των ΔΕΚΟ και η αποδυνάμωση των συνδικαλιστών αυτών θα τη μετατρέψει σε οιονεί κρατικό φορέα της αλήστου εποχής του Φώτη Μακρή, κάτι που δεν είναι επιθυμητό ούτε από το ΣΕΒ, επειδή δεν επιθυμεί την, έστω και έμμεση, εμπλοκή του κράτους στις επιδιώξεις του ΣΕΒ.

Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι οι μισθοί στις ΔΕΚΟ πρέπει να εναρμονισθούν με το γενικό επίπεδο μισθών, ώστε να υπάρχει αντιστοιχία με το είδος και τις απαιτήσεις της προσφερόμενης εργασίας, ανεξάρτητα από τον εργασιακό φορέα. Οι εργασιακές σχέσεις, οι συλλογικές συμβάσεις και κάθε ρύθμιση που αφορά το προσωπικό τους θα πρέπει ν' αντιμετωπισθούν στα πλαίσια του Δημοσίου.

Οι ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΚΟ και η Ε.Ε.

Οι ιδιωτικοποιήσεις των ΔΕΚΟ, που πραγματοποιούνται από την περίοδο της κυβέρνησης Σημίτη και μετά, γίνονται με ντιρεκτίβες της Ε.Ε. στα νεοφιλελεύθερα πλαίσια της «απελευθέρωσης» της αγοράς (π.χ. τηλεπικοινωνίες, ηλεκτρική ενέργεια), όπως αποφασίσθηκε στη Λισαβόνα (Μάρτης 2000). Στην πραγματικότητα οι ιδιωτικοποιημένες ΔΕΚΟ, έστω και αν το Δημόσιο διατηρεί την πλειοψηφία των μετοχών, έπαψαν να έχουν στόχο την κοινή ωφέλεια. Έχουν στόχο το κέρδος και προσπαθούν να διατηρούν τις μετοχές τους υψηλά. Αυτό έχει άμεση επίπτωση στο έργο που παράγουν, επειδή, για να εμφανίζουν κέρδη, περικόπτουν έργα και προμήθειες, που αποσκοπούν στη βελτίωση και επέκταση των κοινωφελών υπηρεσιών τους. Δεν αναπληρώνουν το τεχνικό προσωπικό που συνταξιοδοτείται, αγαθότεροντας τη λειτουργία και τη συντήρηση των εγκαταστάσεων τους σε εργολάβους. **Λειτουργούν οι ίδιες πλέον ως οιονεί εργολάβοι του Δημοσίου.** Τώρα μιλούν για ανταγωνιστικότητα στις ΔΕΚΟ, αναμασώντας τα επιχειρήματα της Ε.Ε..

Έτσι διαστρεβλώνεται πλήρως ο χαρακτήρας αυτών των δημόσιων επιχειρήσεων, επειδή κέρδος, ανταγωνιστικότητα και κοινή ωφέλεια είναι έννοιες ασυμβίβαστες.

Είναι πασιφανές ότι, αν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ ήθελαν να λειτουργούν οι ΔΕΚΟ σωστά και να παρέχουν με επάρκεια τις υπηρεσίες τους στο κοινωνικό σύνολο, θα το είχαν πράξει μέσα στο σημερινό νομοθετικό πλαίσιο. Αλλά δε θέλουν, επειδή έτσι επιτάσσει η

Ε.Ε.. Τις απαξίωσαν σκοπίμως, για να τις ιδιωτικοποιήσουν.

Το ΑΣΚΕ θεωρεί ότι το πολιτικό και οικονομικό πλαίσιο λειτουργίας των ΔΕΚΟ πρέπει να αναδιαρθρωθεί ριζικά, ώστε να παρέχουν τις υπηρεσίες τους με επάρκεια και με γνώμονα την κοινή ωφέλεια. Αυτό σημαίνει ότι οι ΔΕΚΟ θα πρέπει να επανέλθουν στην πλήρη ιδιοκτησία του Δημοσίου.

Βρετανικό μίσος κατά της Κύπρου

Η βρετανική προεδρία της Ε.Ε. έδωσε τη δυνατότητα στους πρώην(;) αποικιοκράτες της Κύπρου να εκδηλώσουν χωρίς ντροπή όλο τους το μίσος προς το λαό που τους ταπεινώσε πρώτα με τον υπέροχο εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα της ΕΟΚΑ και πρόσφατα με την απόρριψη του σχεδίου Ανάν, που εκπόνησε ο εκλεκτός διπλωμάτης τους λόρδος Χάνεϊ. Σε κάθε ευκαιρία προώθησαν απροκάλυπτα τις τουρκικές θέσεις.

Την ώρα που ο Μπλερ ήταν πρόεδρος της Ε.Ε., η σύζυγός του Σέρι ανέλαβε ως δικηγόρος και σε συνεργασία με Τούρκους δικηγόρους την υπεράσπιση Άγγλων σφετεριστών ελληνοκυπριακών περιουσιών στην κατεχόμενη Κύπρο, τις οποίες τους πούλησε ο Αττίλας. Η αμοιβή της θα είναι 75.000 ευρώ, πολλά από τα οποία (φημολογείται ότι) τα προσφέρει το τουρκικό κράτος.

Τέλος ο Βρετανός υπ. Εξ. Τζακ Στρο θέλει να επισκεφθεί την Κύπρο και να γίνει δεκτός από τον Ταλάτ στο «προεδρικό» του γραφείο, αναβαθμίζοντας με τον τρόπο αυτό το ψευδοκράτος, παρότι δεν τολμούν να το αναγνωρίσουν. Η κυπριακή κυβέρνηση αντιδρά κι έτσι η επίσκεψη Στρο παραμένει μετέωρη.

Ο Ανδρέας Μπίστης έφυγε

Στις 5 Γενάρη τελέστηκε η πολιτική κηδεία του Ανδρέα Μπίστη, αρχιτέκτονα-δημοσιογράφου, συνεπούς αγωνιστή της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς, στελέχους του ΕΚΚΕ.

Η πλούσια πολιτική του δράση, πλαισιωμένη με ένα ανεπίληπτο ήθος, συνδέθηκε και με την ενίσχυση του εθνικού και κοινωνικού αγώνα των Κυπρίων για μια πραγματικά ελεύθερη Κύπρο, όπου τα όποια προβλήματα θα τα έλυναν οι ίδιοι οι Κύπριοι, ανεξάρτητα από καταγωγή ή θρήσκευμα. Αποτελούσε έτσι την ψυχή του σωματίου Σ.Α.Κ. (Συμπαράσταση Αγώνα Κύπρου) και της μετέπειτα Σ.Ε.Υ.Α.Ε.Κ. (Συντονιστική Επιτροπή Υπεράσπισης του Αγώνα για Ελεύθερη Κύπρο), στην οποία συμμετέχει και το ΑΣΚΕ και μέσω της οποίας γνωριστήκαμε.

Αιωνία του η μνήμη.

ΒΑΘΑΙΝΕΙ Η ΕΞΑΡΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΗΠΑ

(συνέχεια από τη σελ. 1)

υπαγορεύουν τις αποφάσεις της ελληνικής(;) κυβέρνησης. Με την ανοησία και την τύφλωση που τους διακρίνει, θέλουν να «ανανεώσουν» την πολιτική ζωή με πρόσωπα που δε ντρέπονται να είναι όργανά τους, δεν τηρούν κανένα πρόσχημα και μισούν την Ελλάδα. Η Ντόρα, λόγω γονιδίων, είναι το πρότυπό τους στο χώρο της Ν.Δ.. Από την πρώτη στιγμή που ορκίστηκε η κυβέρνηση Καραμανλή τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ «πληροφορούν» ότι η Ντόρα πολύ σύντομα θα γίνει υπουργός Εξωτερικών. Οι τελευταίες ενδείξεις είναι ότι ο στόχος τους επιτυγχάνεται. Θα είναι μια πολύ αρνητική εξέλιξη, όχι μόνο γιατί την αναδεικνύει σε επικρατέστερη διάδοχο στην αρχηγία της Ν.Δ., αλλά και γιατί θα διαχειριστεί τα εθνικά θέματα με τον ίδιο τρόπο που τα διαχειρίστηκε ο Γιωργάκης. Για να ανεβάσουν το κύρος της την ανέδειξαν ως την καλύτερη δήμαρχο στον κόσμο!

Ο εξαμερικανισμός του ΠΑΣΟΚ

Ο Γιωργάκης (δηλ. όσοι σκέπτονται αντ' αυτού) είναι εμφανές ότι δεν επιδιώκει να κάνει αντιπολίτευση (άλλοι θα αποφασίσουν αν και πότε θα γίνει πρωθυπουργός), αλλά να «ανανεώσει» το κόμμα του, με την προώθηση «στελεχών» του επιπέδου των ευρωβουλευτών του. Δεν κατάλαβε, όμως, ότι ο ρόλος του εξαντλείται στην «ανανέωση» του ΠΑΣΟΚ και (κάποια στιγμή που αποφάσισε να πει κάτι από μόνος του) πρότεινε να γίνει η Ντόρα υπουργός Εξωτερικών!! Είναι εύκολο να φανταστεί κανείς το μπάχαλο που επικρατεί στο εσωτερικό του ΠΑΣΟΚ. Η δήλωση-γκάφα του για τα 20 δισ. του Δ' ΚΠΣ είναι ενδεικτική. Δύσκολο είναι να προβλέψουμε με ποιο τρόπο θα αντιδράσουν στον πλήρη εξαμερικανισμό του ΠΑΣΟΚ τα παλιά του στελέχη, που οδηγούνται ως πρόβατα επί σφαγή. Γιατί μέχρι τώρα συμπεριφέρθηκαν ως ... όρνιθες. Ακόμη δυσκολότερο είναι να φανταστούμε πώς είναι δυνατόν όλος αυτός ο κόσμος του ΠΑΣΟΚ να δεχτεί τις «νέες» ιδέες που εκφράζει ο νέος τους αρχηγός.

Η αναθεώρηση του Συντάγματος

Στα πλαίσια του νομοθετικού έργου, που η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποδείχτηκε ανίκανη να προωθήσει (π.χ. ασφαλιστικό), η Ν.Δ., μετά τις μεταρρυθμίσεις στις ΔΕΚΟ, ανακοίνωσε την πρόθεσή της για αναθεώρηση του Συντάγματος, ως ένα αποφασιστικό βήμα για την πλήρη παράδοση της ελληνικής κοινωνίας στο έλεος του ιδιωτικού κέρδους, δηλ. την πλήρη διάλυσή της. Πρώτος στόχος η **ιδιωτικοποίηση της παιδείας**, γιατί η εκπαίδευση στην Ελλάδα, παρά τα μύρια

όσα προβλήματα της, λειτουργεί σχετικά δημοκρατικά και θέτει ως στόχους της τη διαμόρφωση πολιτών με αυτογνωσία και αξιοπρέπεια. Ξεκινούν από τα ΑΕΙ, αλλά πρόθεσή τους είναι να κατοχυρώσουν σε όλα τα επίπεδα μια ταξική παιδεία, που στα κατώτερα κοινωνικά στρώματα θα προσφέρει την αμάθεια, την υποταγή και την εξαθλίωση, κατά τα πρότυπα χωρών της Δύσης.

Ένα άλλο θέμα, που θα ήθελαν πολύ να θίξουν, είναι ο χωρισμός εκκλησίας-κράτους, αλλά φαίνεται ότι δε θα το τολμήσουν, παρά τα ξεφωνητά του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΝ.

Η επιδείνωση της οικονομίας

Η οικονομία μας εξακολουθεί να βαδίζει κατά κρημόν και με ευθύνη, πλέον της 2ετούς κυβερνητικής Ν.Δ. και η δημοσιονομική πλευρά της «επιβάλλει» συνέχιση και επιδείνωση της λιτότητας, με τις ευλογίες και τις διαταγές της Ε.Ε.. Εάν, βέβαια, η κυβέρνηση εξασφαλίσει περιθώριο μέχρι και το 2007 για να φτάσει στο όριο του 3% την ψαλίδα του δημοσιονομικού ελλείμματος, τότε απομακρύνεται το ενδεχόμενο βουλευτικών εκλογών το 2006, οπότε θα «έχει τη δυνατότητα» για εξαγγελίες «παροχών» για το 2008!

Οι στρατευμένοι στο Αφγανιστάν

Συνωμοσία σιωπής καλύπτει τη συμμετοχή (από τις αρχές του 2002) της Ελλάδας στην αμερικανική επέμβαση στο Αφγανιστάν. ΜΜΕ, πολιτικοί και πολίτες «αγνοούν» το θέμα. Στις 20/11/05 έφυγαν 44 αξιωματικοί και υπαξιωματικοί της Αεροπορίας, γιατί από 1/12/05 και για ένα 4μηνο η Ελλάδα ανέλαβε τη διοίκηση του αεροδρομίου της Καμπούλ. Έτσι ο αριθμός των Ελλήνων στρατιωτικών στο Αφγανιστάν έφτασε τους 217. Στις 14/11/05 δύο απ' αυτούς τραυματίστηκαν ελαφρά σε βομβιστική επίθεση στην Καμπούλ, κατά την οποία σκοτώθηκαν 9 άτομα. Άλλοι Έλληνες συμμετέχουν στη Βαλκανική Ταξιαρχία μαζί με Τούρκους, Βούλγαρους, Ρουμάνους και Αλβανούς.

Στο αίτημα για ανάκληση όλων των Ελλήνων από το Αφγανιστάν ο Θ. Ρουσόπουλος δήλωσε ότι «η χώρα μας στο πλαίσιο του ΟΗΕ έχει διεθνείς υποχρεώσεις και οφείλει να τις τιμήσει», αγγίζοντας τα όρια της γελοιοότητας, λες και οι άλλες 200 χώρες, που δεν έχουν στείλει στρατό δεν είναι μέλη του ΟΗΕ! Πληροφορίες μάλιστα λένε ότι μέχρι το 2008 θα έχουμε στείλει άλλους 500-900 στρατιώτες (μεγαλώνοντας την πρόκληση προς τον μουσουλμανικό κόσμο, που κάποια στιγμή θα πάψει να μας θεωρεί φίλους, με όλες τις συνέπειες), αφού οι Αμερικανοί θέλουν να αποσύρουν 4.000 δικούς τους, οι Βρετανοί

διστάζουν να υλοποιήσουν την υπόσχεσή τους για αποστολή 5.000 δικών τους και ο πόλεμος φουντώνει, αντί να τελειώνει.

Οι απαγωγές Πακιστανών

Ανεξαρτήτως των λεπτομερειών, που δεν έχουν ακόμη διευκρινιστεί, το βέβαιο είναι ότι Βρετανοί πράκτορες αλώνισαν τη χώρα μας στα πλαίσια της αντιτρομοκρατικής τους εκστρατείας, σε συνεργασία με τη δική μας διαβρωμένη ΕΥΠ. Όταν αποκαλύφθηκε το γεγονός, η κυβέρνηση γελοιοποιήθηκε, ως συνήθως, ενώ το ΠΑΣΟΚ με περισσό θράσος κατηγορήσε την κυβέρνηση, επειδή εφάρμοσε (έστω όχι πιστά) τους νόμους που αυτό ψήφισε. Συγκεκριμένα:

Στις 18/7/1995 υπογράφηκε από το Συμβούλιο της Ε.Ε. η «Σύμβαση για τη Ευροπολ», με την οποία ιδρύεται η ευρωαστυνομία. Η σύμβαση αυτή συμπληρώνεται στις 3/11/1998 με πράξη «περί εγκρίσεως των κανόνων των εφαρμοστέων στα αρχεία της Ευροπολ», το Δεκέμβρη 2001 με τη «Συμφωνία μεταξύ ΗΠΑ και Ευροπολ» και το Δεκέμβρη 2002 με τη «Συμπληρωματική συμφωνία μεταξύ Ευροπολ και ΗΠΑ για την ανταλλαγή προσωπικών στοιχείων και σχετιζόμενων πληροφοριών». Με αυτές

δεχόμαστε να φακελώνονται με κάθε λεπτομέρεια όλοι οι Έλληνες πολίτες και οι μετανάστες από ξένες υπηρεσίες.

Στις 22/1/03 στην Αθήνα υπογράφουμε, ως προεδρεύοντες της Ε.Ε., μαζί με τον εκπρόσωπο των ΗΠΑ Μάρεν Μπρουκς τη συμφωνία της «Ευρωατλαντικής Συνάντησης για τη Δικαιοσύνη και τις Εσωτερικές Υποθέσεις», για «υποστήριξη της μεταφοράς εγκληματιών και άλλων ανεπιθύμητων αλλοδαπών». Στις 25/6/03 ο προεδρεύων Σημίτης και ο Μπους υπογράφουν στην Ουάσινγκτον τη «Συμφωνία για τις εκδόσεις». Με τις συμφωνίες αυτές και άλλες, που παραμένουν μυστικές, ο κάθε Αμερικανός ή Άγγλος πράκτορας μπορεί να αλωνίζει στην Ελλάδα, να συλλαμβάνει και να ανακρίνει Πακιστανούς (προς το παρόν) και (αν τους επιτρέψουμε) όποιον Έλληνα μπορεί να χαρακτηριστεί «ριζοσπάστης».

Το μόνο παρήγορο είναι ότι με όλ' αυτά που συμβαίνουν διαφωνεί όλο και μεγαλύτερο μέρος του ελληνικού λαού, που αρχίζει να απορρίπτει και τα δύο κόμματα που στηρίζουν αυτή την πολιτική.

Ο ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ-ΚΡΑΤΟΥΣ

Μετά από πολύμηνη προετοιμασία, κυρίως από τα ιδιωτικά ΜΜΕ (με τους γνωστούς στόχους και τις φανερές ή αφανείς ιδιοκτησίες και επιρροές), τέθηκε από μερίδα του πολιτικού φάσματος το αίτημα για το χωρισμό εκκλησίας και κράτους, με την ευκαιρία μάλιστα της δρομολογούμενης από τώρα αναθεώρησης του Ελληνικού Συντάγματος (στην οποία θα αναφερθούμε αναλυτικότερα σε επόμενο φύλλο).

Το ζήτημα (πρόβλημα σοβαρό για πολλούς) είναι πράγματι υπαρκτό. Όμως, όσοι αναφέρονται (θετικά ή αρνητικά) σ' αυτό δεν έχουν πάντα (ομολογημένα ή ανομολόγητα) τις ίδιες σκέψεις και τους ίδιους στόχους στο μυαλό τους.

Αν ενδιαφέρονται για την κατοχύρωση της **Ανεξιθρησκείας**, της Ελευθερίας θρησκευτικής ή μη συνείδησης και στο βαθμό που θεωρούν ότι η κρατούσα κατάσταση δημιουργεί προβλήματα ή εμπόδια σ' αυτήν, έχουν ασφαλώς δίκιο. Το ίδιο το Σύνταγμα, άλλωστε, την κατοχυρώνει.

Αν, αντίθετα, με το χωρισμό εκκλησίας-κράτους εννοούν π.χ. ότι **θα περιορίσουν την επιρροή της Ορθοδοξίας**, όπως έστω εκφράζεται από την Ελληνική Εκκλησία, στις διάφορες μορφές αυτονομίας της, άλλοι παράγοντες θα επηρεάσουν κυρίως την ενίσχυση ή αποδυνάμωσή της και όχι αυτός καθαυτός ο

χωρισμός.

Αν πάλι με το χωρισμό αυτό αποβλέπουν στην αποδυνάμωση ενός, δυνητικά ή πραγματικά, ισχυρού πόλου αντίστασης στην αμερικανο-ευρωπαϊκή **παγκοσμιοποίηση-πολιτοποίηση** (κάτι πολύ πιθανό, αν προσέξουμε ότι οι περισσότεροι θιασώτες του χωρισμού είναι και ένθερμοι υποστηρικτές του κατάπτυστου σχεδίου Ανάν), είναι βέβαιο ότι οι απόπειρές τους θα οδηγήσουν στο αντίθετο αποτέλεσμα.

Η λύση με δημοψήφισμα

Γενικά το ζήτημα-πρόβλημα είναι πολύ πιο πολύπλοκο απ' όσο θα επέτρεπε μια γρήγορη και επιπόλαιη λύση και γι' αυτό, πριν από οποιαδήποτε πρόταση λύσης, πρέπει να προηγηθεί σοβαρή και ευρύχρονη συζήτηση, ώστε να φωτιστούν όλες οι πλευρές του και όλες οι δυνατές αντιμετώπισεις τους. Και, φυσικά, λόγω της μεγάλης σημασίας του θέματος, θα πρέπει η απόφαση να ληφθεί από το σύνολο του ελληνικού λαού με δημοψήφισμα.

Παραδόξως, κάποιοι υποστηρικτές του χωρισμού, ενώ δήθεν κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις δημοκρατικές ελευθερίες, απορρίπτουν τη διενέργεια δημοψηφίσματος για όλα τα σημαντικά ζητήματα και απαιτούν την επιβολή της δικής τους άποψης ασυζητητί, ακόμη κι όταν αποτελούν ελάχιστη μειοψηφία!

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ Ε.Ε.

Σε συμφωνία κατέληξαν τα ανατολίτικα παζάρια μεταξύ της προεδρεύουσας Βρετανίας και της Γαλλίας, με ενδιάμεσο τη Γερμανία, για τον κοινοτικό προϋπολογισμό της περιόδου 2007-2013. Χαρακτηριστικό της συμφωνίας αυτής είναι ότι στις 10 νέες χώρες, που υποτίθεται ότι θα έπρεπε να «συγκλίνουν» ταχύτερα από τις υπόλοιπες, έδωσαν ψίχουλα, κι αυτές τα δέχτηκαν, και μάλιστα ευχαρίστως, αρκεί να τα έπαιρναν εγκαίρως.

Φυσικά όλα έγιναν με τρόπο που όλες οι κυβερνήσεις να εμφανίζονται στους λαούς τους κερδισμένες. Ο Μπαρόζο πρότεινε προϋπολογισμό 1,14 % του κοινοτικού ΑΕΠ, η προηγούμενη προεδρία του Λουξεμβούργου 1,06% , ο Μπλερ 1,03% και κατέληξαν στο 1,045% (!), δηλ. στα 862,3 δισ. ευρώ για 7 χρόνια. Μεσολάβησαν και οι Αμερικάνοι, που πίεζαν τους κοινοτικούς να καταλήξουν σε συμφωνία, πράγμα που έγινε, αποδεικνύοντας για μία ακόμη φορά πόσο ... ανεξάρτητη είναι η Ε.Ε. από τις ΗΠΑ.

Επιβεβαιώνεται η πορεία διάλυσης της Ε.Ε.

Οι 3 μεγάλες χώρες ουσιαστικά απέδειξαν με τη στάση τους, δηλ. με τον περιορισμό κατά το δυνατόν έμμεσα ή άμεσα των χρηματοδοτήσεων και της δικής τους συνεισφοράς, ότι η λεγόμενη Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένα επισφαλές οικοδόμημα. Πήγαν περίπατο οι περιβόητοι, προπαγανδιστικοί εν πολλοίς, στόχοι της οικονομικής σύγκλισης και της κοινωνικής συνοχής. Επιπλέον ανοιχτό είναι και το θέμα της πλήρους κατάρτησης της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής το 2013, μετά τη συμφωνία της Ε.Ε. με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου για κατάρτηση των αγροτικών επιδοτήσεων. Έτσι άρχισαν πλέον να συζητούν πού και πώς θα απορροφήσουν τον αγροτικό τους πληθυσμό. Φαίνεται πλέον καθαρά ότι οι κοινές προσδοκίες των εμπνευστών του λεγόμενου ευρωπαϊκού οικοδομήματος έχουν περιορισθεί στο ελάχιστο.

Η Ελλάδα και τα 20,1 δισ.

Με κυβερνητικές θριαμβολογίες ανακοινώθηκαν τα περιβόητα 20,1 δισ ευρώ που εξασφαλίστηκαν για την ερχόμενη επταετία. Η αλήθεια όμως είναι ότι τα χρήματα αυτά δεν πρόκειται ν' απορροφηθούν όλα από την Ελλάδα, όπως και με το Γ' ΚΠΣ, ονομαστικού ύψους 25 δισ ευρώ, από το οποίο έχουν απορροφηθεί μόλις 11 δισ ευρώ και απομένουν 14 προς απορρόφηση στο διάστημα 2006-2008. Επίσης, απ' όσα απορροφούνται τα μισά περίπου διαρρέουν κυρίως σε χώρες της Ε.Ε. υπό μορφή εισαγωγών. Επί πλέον

οι εθνικοί φορείς, που ως τώρα έπαιρναν κοινοτικές χρηματοδοτήσεις, περιορίζονται. Οι φορείς που θα μπορούν να αναλαμβάνουν συγχρηματοδοτούμενα έργα θα πρέπει να είναι πλέον «πιστοποιημένοι» από διεθνή οίκο, προφανώς της αρεσκείας της Κομισιόν και της κοινοτικής γραφειοκρατίας, κάτι που θα περιορίσει ακόμη περισσότερο την περιβόητη απορροφητικότητα. Έτσι και αλλιώς, τα κονδύλια αυτά τροφοδοτούν την εοκική φάρα (εργολάβους, επιχειρηματίες, τραπεζίτες, πανεπιστημιακούς κλπ.), που είναι πια δεδομένη για τους κοινοτικούς, άρα δε χρειάζεται να τη χρυσοπληρώνουν.

Οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις είναι πλέον αποδεδειγμένο ότι δεν καλύπτουν ούτε το 25% του ετήσιου ελλείμματος του ισοζυγίου πληρωμών της χώρας, δηλ. είναι ασήμαντες. Η συμμετοχή της χώρας στην Ε.Ε. και η καθιέρωση του ευρώ προκαλούν τα διευρυνόμενα χρέη και ελλείμματα, τους συνεχείς δανεισμούς, τη διαρκή λιτότητα και την προϊούσα φτώχεια. Οι κοινοτικές χρηματοδοτήσεις αποτελούν το προπαγανδιστικό όπλο των ευρωπαϊστών, για να μην προκαλούνται αντιδράσεις κατά της Ε.Ε. Για πόσο καιρό ακόμη;

Η ΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΦΥΣΙΚΟ ΑΕΡΙΟ

[Το κείμενο αυτό περιέχει αποσπάσματα μιας ανάλυσης, η οποία υπάρχει ολόκληρη στην ιστοσελίδα του ΑΣΚΕ.]

Με τις καθοδηγούμενες από τις ΗΠΑ και την Ε.Ε. «έγχρωμες επαναστάσεις» στην Ουκρανία, τη Γεωργία και εν μέρει τη Μολδαβία επιχειρήθηκε η γεωπολιτική περικύκλωση της Ρωσίας.

Αν και η διεθνής τιμή του φυσικού αερίου είναι 250 δολάρια τα 1000 κυβ. μέτρα, η Ρωσία διατηρούσε για λόγους πολιτικής και οικονομικής επιρροής πολύ χαμηλή τιμή (50 δολάρια) στο παρεχόμενο φυσικό αέριο στην Ουκρανία, μια χώρα με πληθυσμό 50 εκατομμυρίων, που οι μισοί αισθάνονται ή είναι Ρώσοι.

Η Ρωσία αντέδρασε στην πολιτική του Γιουσένκο να καταστήσει τη χώρα του προτεκτοράτο των ΗΠΑ και μάλιστα με ρωσική επιδότηση και ζήτηση από την Ουκρανία αύξηση της τιμής του φυσικού αερίου στο επίπεδο των διεθνών τιμών. Τελικά επήλθε μια πολύπλοκη συμφωνία, που ήδη έχει προκαλέσει κυβερνητική κρίση στην Ουκρανία.

Η Ρωσία εδειξε ότι δεν παραιτείται από καμία χώρα της πρώην Ε.Σ.Σ.Δ. και ότι η Ουκρανία δεν κατοχυρώθηκε στη Δύση, η οποία Δύση άλλωστε δεν έδωσε δεκάρα τσακιστή στο πειθήνιο σ' αυτή καθεστώς Γιουσένκο, παρά τις υποσχέσεις της.

ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΥΣΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Στις 14/12/05 η Πολιτική Επιτροπή της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης υιοθέτησε κείμενο «για την καταδίκη των εγκλημάτων των ολοκληρωτικών κομμουνιστικών καθεστώτων» και εισηγείται την υιοθέτησή του από την ολομέλεια, που θα συνέλθει στο τέλος Ιανουαρίου. Στο κείμενο εκφράζεται η δυσφορία που «κομμουνιστικά καθεστάτα εξακολουθούν να υπάρχουν σε ορισμένες χώρες», σαν να είναι υποχρεωμένοι οι λαοί να ρωτούν τα ευρωπαϊκά μυστικοσυμβούλια με ποιο σύστημα να κυβερνηθούν. Έτσι **καλύπτεται το δόγμα των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στην Ευρώπη ότι έχουν το δικαίωμα να επεμβαίνουν και να ανατρέπουν όποια καθεστάτα δεν τους αρέσουν.** Δυσφορία εκφράζεται επίσης που «οι πρωτεργάτες αυτών των εγκλημάτων δεν έχουν υποχρεωθεί σε δίκη από τη διεθνή κοινότητα», αποκαλώντας «διεθνή κοινότητα» τα κέντρα εξουσίας της άγριας καπιταλιστικής Δύσης και προδίδοντας τη δική τους κατ' εξοχήν ολοκληρωτική νοοτροπία.

Κραυγαλέα υποκρισία

Βεβαίως τα καθεστάτα του «υπαρκτού σοσιαλισμού» ήταν αντιδημοκρατικά και ανταρχικά (γι' αυτό το ΑΣΚΕ δεν τα θεωρεί πρότυπα προς μίμηση, αλλά παραδείγματα προς αποφυγήν και από το 1986 είχε προβλέψει την κατάρρευσή τους). Αλλά μόνον εκεί έγιναν εγκλήματα; Τι απέγιναν οι Ινδιάνοι της Αμερικής; Τι έγινε στις αποικίες της Αφρικής και της Ασίας; Τι έκαναν οι Αμερικανοί στο Βιετνάμ και τι κάνουν σήμερα στο Ιράκ; Τι κάνουν καθημερινά και επί δεκαετίες οι Ισραηλινοί στην Παλαιστίνη; Τι έκαναν οι ΝΑΤΟϊκοί στη Γιουγκοσλαβία; Τι έγιναν οι Τζορτζ και Ρόμπερτ Κένεντι και ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ; Ποιος είναι υπεύθυνος σήμερα για τους θανάτους εκατομμυρίων παιδιών από την πείνα και τις αρρώστιες στον Τρίτο Κόσμο, αν όχι αυτοί που υπαγορεύουν τις αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης; Ποιος πρέπει να περάσει από δίκη πριν το Μπους, το Μπλερ και το Σαρόν; Κραυγάζει, λοιπόν, η υποκρισία τους για τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Γιατί ξεκίνησε τώρα αυτή η εκστρατεία;

Ίσως βλέπουν ότι τα παραμύθια περί τρομοκρατίας αποκαλύφθηκαν, τουλάχιστον στην Ευρώπη, και δεν περνάνε πια, οπότε προκύπτει η ανάγκη ενός άλλου «δαίμονα», που να δικαιολογεί την πολιτική τους. Η αναβίωση του «κομμουνιστικού κινδύνου», που στο παρελθόν

απεδείχθη αποτελεσματικός, είναι μια ιδέα που φαίνεται ότι θα δοκιμαστεί, πολύ περισσότερο που η **πολιτική της Ε.Ε. είναι βέβαιο ότι οξύνει τις κοινωνικές αντιθέσεις.** Αν με τόση ευκολία χαρακτηρίζαν «τρομοκρατικές» οργανώσεις που αγωνίζονται για εθνική απελευθέρωση ή δημοκρατία, δεν είναι καθόλου δύσκολο να χαρακτηριστούν «κομμουνιστές» (ή «συνοδοιπόροι»;) όποιοι αντιδρούν στην κοινωνική βαρβαρότητα και την αμερικανοευρωπαϊκή παγκοσμιοποίηση. Ήδη στην Τσεχία η Κομμουνιστική Νεολαία ετέθη εκτός νόμου. Όλ' αυτά, σε συνδυασμό με τους «αντιτρομοκρατικούς» νόμους της Ε.Ε., επιχειρούν να δημιουργήσουν ένα ασφυκτικό πλαίσιο για κάθε λαϊκή αντίδραση. Αλλά, βέβαια, τι περίμενε κανείς, όταν η Ε.Ε. με το προτεινόμενο και απορριφθέν **Ευρωσύσταγμα** επιχειρεί να κατοχυρώσει συνταγματικά τον καπιταλισμό στην πιο χυδαία και ακραία μορφή και να προετοιμάσει την καταδίωξη όποιου τον αντιστρατεύεται;

Ο διαβόητος κ. Λίντμπλαντ

Αποκαλυπτικό των προθέσεών τους είναι ότι διάλεξαν ως εισηγητή του κειμένου το διαβόητο Σουηδό ευρωβουλευτή Γ. Λίντμπλαντ, ο οποίος σε συνεντεύξεις του χαρακτηρίζει τη Γαλλική Επανάσταση «απεχθή»(!), ισχυρίζεται ότι οι ΗΠΑ δε διέπραξαν εγκλήματα(!), ότι στην Τουρκία συντελείται ένα θαύμα εκσυγχρονισμού και εκδημοκρατισμού(!!), ότι οι Έλληνες πρέπει να πείσουμε τους Ελληνοκύπριους να δεχθούν το σχέδιο Ανάν κλπ.

Με τέτοιους πολιτικούς εγκεφάλους και τέτοια νοοτροπία δε νομίζουμε ότι ο ευρωπαϊκός καπιταλισμός θα ξεμπερδέψει εύκολα από την οργή των λαών. Τουλάχιστον οι εκπρόσωποι της Ελλάδας στην Πολιτική Επιτροπή Μείμαράκης και Πάγκαλος ήταν από αυτούς που καταψήφισαν (όπως και οι Ρώσοι) το κείμενο του κ. Λίντμπλαντ.

Το ευρωπαϊκό σύστημα πλοήγησης

Στις 27/12/05 τέθηκε σε τροχιά ο πρώτος ευρωπαϊκός δορυφόρος Giove A ενός δορυφορικού συστήματος πλοήγησης.

Οι ευρωπαίοι πανηγύρισαν ότι η «Ευρώπη» σπάει το μονοπώλιο των ΗΠΑ και καθίσταται αυτόνομη. Όμως, η Ε.Ε. πρώτα πήρε άδεια από τις ΗΠΑ και δεσμεύτηκε ότι το σύστημά της θα είναι συμβατό με το αντίστοιχο αμερικανικό GPS, θα έχει κοινές προδιαγραφές με αυτό, ότι δε θα παρεμβάλλεται στις δικές του συχνότητες και ότι η χρήση του δε θα είναι σε καμιά περίπτωση στρατιωτική.

Τόση αυτονομία!

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ**ΕΒΟ ΜΟΡΑΛΕΣ****Αμφισβητείται ο Μπους στις ΗΠΑ**

Η τυχοδιωκτική πολιτική του Μπους, αποτέλεσμα άκρατης βουλιμίας, ανιστόρητης τύφλωσης και παραλογισμού, όχι μόνο επέφερε (και επιφέρει ακόμη) τρομακτικά δεινά στην ανθρωπότητα, αλλά (όπως είχε προβλέψει το ΑΣΚΕ) σύντομα οδήγησε σε αδιέξοδο την αμερικανική πολιτική, έβλαψε και τις ίδιες τις ΗΠΑ, συνέβαλε στην αφύπνιση λαών και κινήματων και ενέτεινε την αμφισβήτηση της αμερικανοευρωπαϊκής παγκοσμιοποίησης και του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος, ανοίγοντας το δρόμο για προοδευτικές εξελίξεις σ' όλη τη γη.

Η μεγαλύτερη μερίδα του συστήματος στις ΗΠΑ, αφού υποστήριξε το Μπους 2 φορές να εκλεγεί πρόεδρος, τώρα παίρνει όλο και μεγαλύτερες αποστάσεις απ' αυτόν, τα ΜΜΕ τον έχουν συνεχώς στο στόχαστρο, του καταλογίζουν προσωπικά τις εμφανείς αποτυχίες και φαίνεται ότι οι ΗΠΑ με το νέο τους Πρόεδρο ετοιμάζονται να αλλάξουν πολιτική, τουλάχιστον στο επίπεδο των εντυπώσεων.

Ακόμη και με τον **Καναδά** οι σχέσεις των ΗΠΑ έχουν διαταραχθεί και η «έχθρα» με τις ΗΠΑ έχει αναδειχθεί σε ένα από τα βασικά θέματα συζήτησης εν όψει των εκλογών της 23^{ης} Ιανουαρίου, σε σημείο που ο Αμερικανός πρέσβης στην Οτάβα να μιλήσει για «επικίνδυνο κατήφορο»!

Οι εκλογές στη Βολιβία

Εδώ και λίγα χρόνια στη Λατινική Αμερική κατακτούν την εξουσία δυνάμεις εχθρικές προς τις ΗΠΑ. Ήδη το μεγαλύτερο μέρος της έχει αριστερά-προοδευτικά καθεστώτα, από μετριοπαθή (πχ. Λούλα στη Βραζιλία) έως επαναστατικά (πχ. Τσάβες στη Βενεζουέλα). Στην αλυσίδα προστέθηκε από το Δεκέμβριο η Βολιβία, με την εκλογή του επαναστάτη Ινδιάνου **Έβο Μοράλες** στο προεδρικό αξίωμα.

Η εκλογή αυτή έχει μεγάλη σημασία (και όχι μόνο για τη Λατ. Αμερική), για τους εξής λόγους: 1) Δεν είναι αποτέλεσμα μιας απλής κοινοβουλευτικής διαδικασίας, αλλά ενός **τεράστιου λαϊκού κινήματος**, που ανέτρεψε 2 προέδρους, μετά από μαζικές και μαχητικές κινητοποιήσεις, με καταλήψεις δημοσίων κτιρίων κλπ. 2) Ο Μοράλες (όπως και οι σύντροφοί του) έχει λαϊκή καταγωγή (αρχικά βοσκός και μετά εργάτης-συνδικαλιστής) και δείχνει αποφασισμένος να μείνει πιστός στην **ταξική του θέση**. Ανακοίνωσε τη μείωση στο μισό του μισθού του και των υπουργών του και κάλεσε τους βουλευτές να κάνουν το ίδιο. Ελπίζουμε ότι έχει αξιολογήσει

τις εμπειρίες άλλων χωρών, στις οποίες οι «εκπρόσωποι» των λαών μετατράπηκαν σε νέες άρχουσες κάστες. 3) Είναι αποφασισμένος να θέσει το **φυσικό πλούτο** της χώρας του στην υπηρεσία του λαού και ιδίως το φυσικό αέριο (2^η παραγωγός χώρα στη Λ. Αμερική), που μέχρι τώρα το λυμαίνονται οι ξένοι. 4) Πριν καν αναλάβει τα καθήκοντά του, πραγματοποίησε περιοδεία στο **εξωτερικό** (Ισπανία, Γαλλία, Κίνα, Ιράν, Ν. Αφρική κλπ.), όπου εξασφάλισε σημαντικές συνεργασίες, που θα του επιτρέψουν να αντιμετωπίσει την αναμενόμενη αμερικανική εχθρότητα, επιδεικνύοντας σπουδαίες πολιτικές ικανότητες. 5) Επειδή είναι Ινδιάνος, η εκλογή του **αφυπνίζει ιθαγενείς και μιγάδες** σ' όλη την ήπειρο, που αποτελούν τα πιο αδικημένα κοινωνικά στρώματα, ιδίως στο Περού, το Εκουαδόρ και το Μεξικό, όπου υπάρχουν πολλοί Ινδιάνοι. Ήδη ο ηγέτης των **Ζαπατίστας** Μάρκος ξεκινάει δεύτερη περιοδεία, εν όψει των προεδρικών εκλογών του Μεξικού, με σκοπό τη δημιουργία πολιτικής συμμαχίας προοδευτικών δυνάμεων, που θα διεκδικήσει όχι μόνο πλέον τα δικαιώματα των Ινδιάνων, αλλά την εξουσία.

Ο χορός φαίνεται θα συνεχιστεί μέσα στο 2006 με την προβλεπόμενη νίκη των **Σαντινίστας** στη **Νικαράγουα** και πιθανόν και αλλού. Ισχυρό όπλο είναι ο νέος **τηλεοπτικός σταθμός**, που στήθηκε από επαναστατικά καθεστώτα της Λ. Αμερικής, χρηματοδοτείται κυρίως από τη Βενεζουέλα και εκπέμπει σ' όλη την ήπειρο, σπάζοντας το μονοπώλιο του CNN.

Ιράν - Ιράκ

Τα βάσανα των ΗΠΑ και των συμμάχων τους δεν τελειώνουν στην Αμερική. Στο Ιράκ είναι προφανές ότι η νίκη που υποσχέθηκε ο Μπους δεν πρόκειται να έρθει ποτέ, ο αριθμός των νεκρών Αμερικανών στρατιωτών αυξάνει αλματωδώς και η «μεταπολίτευση» που μεθοδεύτηκε απέτυχε παταγωδώς.

Ο Ιρανός πρόεδρος **Αχμαντινεζάντ** προκαλεί Αμερικανούς και Ισραηλινούς, συνεχίζει το πυρηνικό του πρόγραμμα, παρά τις απειλές των ΗΠΑ και της Ε.Ε., που με θράσος απαιτούν να διαθέτει το Ισραήλ πυρηνικά, αλλά όχι το Ιράν. Όμως, «ο λαός μας δεν πρόκειται να τρομοκρατηθεί από τη φασαρία σας και θα συνεχίσει σταθερά το δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου», δήλωσε ο Ιρανός πρόεδρος, έχοντας την κάλυψη της αντιπολίτευσης (Ραφτσαντζανί), και τη στήριξη των λαϊκών στρωμάτων της χώρας του, στα οποία ανήκει. Ο Φιντέλ Κάστρο τον υποστήριξε ανοιχτά και ο Τσάβες τον κάλεσε στη Βενεζουέλα!